

(S. 184. 187.), ja kelgewima's Rael ja temma ainus Poeg Josef (S. 188.). Temma isse läks nende eli, ja rääkis Kartust kummardas temma seitse kord Mani, senni kui ta sai omma Wenna jure. Agga Jummal olli Esawi Süddant jo pöödnud, ja keik Wihha seält kustusand: Esaw jooksis ta wasto, kui ta omma Wenda näggi, ja hakkas ja heitis temma ümber Kaela, ja nemmad nutsid Rõmo parrast mollemad!

S. 216. Kui Esaw need Raesed ja Lapsed näggi, küsis temma; Kes on need, kes so jures ehk kargas on; Jakob ütles: Need on need Lapsed, mis Jummal so Sullseale Armust on annud. Ja Jakob laskis neid liggi tulla, esiti need ümmardajad ja nende Lapsed, siis Lea ja temma Lapsed, ja parrast Rael ja Josef: keik need piddid Korra parrast liggi tulle

tullema, ja Esawit kummardama, ja temma wõttis nende Terwised wasto.

S. 217. Siis küsis Esaw: Mis sa tahhad keige nende Karjadega, mis minno wasto on tulnud? Jakob ütles: Et ma Armo leiafsin omma Jõsanda Meles! Esaw wastas: Minnu! on neid külm Wend! Pea agga sedda ennesele, mis sul on! Agga Jakob küsis wägga temma peäle, ja pallus, et ta sedda Andi temma Käest piddi wastowõtna, se parrast, et Esawil ni hea Meel temmast olnud; ja ütles: Wõtta nüüd minno Onnistus wasto, mis sulle on todud, sest et Jummal mulle sedda. Armust on annud, ja et minnu! sest külm on! Siis wõttis Esaw sedda wasto.

S. 218. Esaw pallus ennast se peäle temma Seltsi, ja tahtis omma Rahwaga